

ת"פ 15328/10/11 - מדינת ישראל - רשות המיסים, לשכה משפטית - מחלקה פלילית, מדור תביעות ת"א והמרכז נגד אורין מחשבים בע"מ, רחמים ציון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15328-10-11 מדינת ישראל נ' אורין מחשבים
בע"מ ואח'

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

המאשימה	מדינת ישראל - רשות המיסים לשכה משפטית - מחלקה פלילית מדור תביעות ת"א והמרכז ע"י ב"כ עו"ד ורד דשא
נגד הנאשמים	1. אורין מחשבים בע"מ 2. רחמים ציון שניהם ע"י ב"כ עו"ד ישראל נטר

גזר דין

- א. רקע כללי:**
1. הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום, בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דוחות לפי הוראות סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117, ובקשר לנאשם 3 גם עם הוראות סעיף 224א (אחריות מנהלים), לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה).
 2. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היתה נאשמת 1 חברה פרטית הרשומה בישראל אשר עסקה ביבוא ובמכירה של מחשבים ניידים. נאשם 2 היה מנהלה הפעיל של נאשמת 1. בנסיבות אלה היו הנאשמים חייבים, על פי הוראות פקודת מס הכנסה, להגיש באותה התקופה דו"ח על הכנסותיהם, בצירוף מאזן וחשבון רווח הפסד מאושרים על-ידי רואה-חשבון על הכנסותיה של נאשמת 1 (להלן - דו"ח).
 3. על פי עובדות האישומים הראשון והשני, בהם הואשמו שני הנאשמים, הנאשמים לא הגישו במועד דו"ח לפקיד השומה בשנת המס 2006 ובשנת המס 2007. הנאשמים הודו כאמור בעובדות אלה והורשעו, על יסוד הודאתם, בעבירות הנ"ל.
 4. המחודלים שבאי הגשת הדוחות במועד לא הוסרו באופן מלא, כפי שיבואר בהמשך הדברים.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

עמוד 1

5. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה טענה, כי חרף הודאת הנאשמים זמן לא נחסך, שכן התיק דנא נמשך כבר שנים ועל אף הדחיות הארוכות שניתנו לא נעשו מאמצים ממשיים להסרת המחדלים. הדו"ח לשנת 2006 אמנם הוגש, אך רק בחודש ינואר 2014. לעומת זאת, הדו"ח לשנת 2007 שהוגש אינו דו"ח מבוקר ואינו עונה על דרישות הוראות פקודת מס הכנסה, וממילא מדובר במחדל שלא הוסר.
6. ב"כ המאשימה טענה כי העבירות הכרוכות באי הגשת דוחות לשלטונות המס נקבעו בפסיקה כעבירות חמורות, והדגישה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, ובהם ההגנה על הקופה הציבורית וההגנה על השוויון בנשיאה בנטל המס. נוכח תפקידו המרכזי של הדיווח בפעילות רשויות המס, אי הדיווח פוגע בפעולתן התקינה של רשויות המס, וכפועל יוצא מכך ביכולתן לחשב את שיעור המס ולגבותו ואף באמון הציבור ברשויות המס.
7. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את אי הסרת המחדלים במועד ובכלל, וטענה כי כאשר המחדלים אינם מוסרים מידת הפגיעה באינטרסים המוגנים היא גבוהה יותר. ב"כ המאשימה לא ציינה באופן קונקרטי מתחמי עונש הולם והסתפקה בעתירה, בעניינו של נאשם 2, להשתתף עונש של מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לתקופה שבין ארבעה לבין שישה חודשים, וכן מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה.
8. באשר לנאשמת 1, שאינה פעילה, עתרה ב"כ המאשימה להשתתף קנס סמלי בלבד.
9. ב"כ הנאשמים ביקש מצידו להקל בדינם. ב"כ הנאשמים הדגיש כי נעשו מאמצים כבירים מצד הנאשמים להסרת המחדלים. נאשמת 1 אינה סולבנטית ואינה פעילה מזה שנים, ואילו נאשם 2 הגיע למצב של פשיטת רגל בשל חובות כבדים שנוצרו בשל מתן ערבויות לנאשמת 1. ב"כ הנאשמים הדגיש, בהקשר זה, כי נאשם 2 מצוי כיום בהליכי פשיטת רגל בבית המשפט המחוזי בתל אביב, כי ניתן נגדו צו כינוס וכי במסגרת צו זה הוא משלם ₪ 500 לחודש.
10. לטענת ב"כ הנאשמים הצליחו הנאשמים, בדי עמל ובמאמצים רבים, להסיר את המחדלים לשנת המס 2006 והגישו דו"ח מבוקר. באשר לשנת המס 2007, למרבה הצער כתוצאה מעיקול נתפס חלק ממסמכי נאשמת 1 באופן שלא ניתן היה לשחזרם, ובנסיבות אלה לא יכלו הנאשמים להכין דו"ח מבוקר על ידי רואה חשבון לשנת מס זו ובכך להסיר את המחדל. למרות זאת הכינו הנאשמים דו"ח, בלתי מבוקר אמנם, אך הדבר מלמד על מאמציהם.
11. ב"כ הנאשמים הדגיש כי נאשם 2 עשה כל שביכולתו להסרת המחדלים, ואלמלא התקלה בקשר לדו"ח לשנת המס 2007 ניתן היה להמיר את כתב האישום בקנס מינהלי. בנוסף תיאר ב"כ הנאשמים את נסיבותיו האישיות של נאשם 2, שהינו נאשם ללא עבר פלילי, כבן 44, כיום גרוש + 1. בנסיבות אלה, ובהתחשב בהודאת הנאשמים ובנטילת האחריות, כמו גם העובדה שמדובר בדו"ח בודד אחד, שלגביו לא הוסר המחדל, ביקש ב"כ הנאשמים להקל עם הנאשמים ולהסתפק ברף הענישה המינימלי.
12. לבסוף נאשם 2, בדברו האחרון לעונש, טען כי לא ניתן היה להגיש דו"ח מבוקר לשנת המס 2007. עוד ציין נאשם 2 כי הדו"ח (הבלתי מבוקר) לשנת המס 2007, שהכינו הנאשמים, הוא דו"ח של הפסד וממילא מצביע על היעדר חבות במס.

13. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראת סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

14. באשר לעבירות דנא, בהתחשב במכלול נסיבות העניין מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה באשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים. בנסיבות אלה אני קובע, אפוא, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא כולל רכיב של מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, רכיב של מאסר מותנה ורכיב של ענישה כלכלית. ברכיב המאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין תקופה מינימלית לבין שישה חודשים. ברכיב המאסר המותנה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה של חודשיים לבין מאסר מותנה של שמונה חודשים. לבסוף, ברכיב הענישה הכלכלית מתחם העונש ההולם הוא בין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

ד. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות הסעיף האמור.

16. בתיק דנא יש להידרש רק לשאלת עונשו של נאשם 2, שכן נאשמת 1 אינה פעילה ומוסכם כי יש להשית עליה קנס סמלי בלבד. גם בשאלה זו - שאלת עונשו של נאשם 2 - המחלוקת בין הצדדים לפניי הינה מצומצמת למדי ועיקרה בשאלת משך תקופת עבודות השירות שיש להשית על נאשם 2.

17. לעניין אחרון זה יש להתחשב, לכף חומרה, בעובדה שמדובר בשני דוחות על פני תקופה של שנתיים - שנות המס 2006-2007 - אם כי, כאמור, המחדל לשנת המס 2006 הוסר. לעניין שנת המס 2007 כמעט למותר לציין, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, כי הגשת דו"ח שאינו מבוקר ואינו עומד בדרישות פקודת מס הכנסה לא רק שאין בו משום הסרת המחדל אלא שגם אין בו כדי לבסס טענה בדבר היעדר חבות במס, שכן היעדר חבות כאמור ניתן לקבוע רק על סמך דו"ח העומד בדרישות הדין.

18. מאידך גיסא, לכף קולה, יש ליתן משקל להודאת הנאשמים ולנטילת האחריות. כמו כן, בעניינו של נאשם 2 יש מקום להתחשב בעברו הנקי, בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות ובמצבו הכלכלי הקשה. יש גם ליתן משקל מה לטענותיו, שלא נסתרו, בדבר המאמצים שעשה להסרת המחדל גם בהתייחס לשנת המס 2007.

19. בנסיבות אלה ולאור כל האמור לעיל אני גוזר בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 2:

(א) חודשיים מאסר לריצוי בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 22.9.14, החל ביום 3.12.14. הנאשם נדרש אפוא להתייצב,

ביום 1.11.15 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר, ברמלה, בהתאם לפרטים המופיעים בחוות הדעת האמורה.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ג) קנס בסך של 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.3.15 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

על נאשמת 1:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

המזכירות תעביר העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יום חמישי ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.